

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Narcissum, Apostolos Christi doctrina insignes, Andronicum & Iulian, & cooperatores in euangelio non contem-
nendos Aquilam & Priscillam, Sed hoc citra omnem con-
trouersiam verum est, quod Romae tunc temporis non fu-
erit. Nam si neminem non salutat eorum Apostolus, vel
qui seniores fuerant, vel qui cognati & cogniti, quomo-
do vnum Petrum non salutasset, quo cum firmissimam ami-
citiam & societatem iam pridem inuierat, & eius videndi
desiderio antea Hierusalem petere non dubitauerat. Et
hinc apparet, usque ad Neroniani imperij tempora Petrum
Romae non fuisse. Quod si viginti & quinque annis illic
resederit, a quo tandem mortem passus est? Hic tussunt
Romani sycophantae, non secus ac indocti quicunque catores,
qui locum fecerunt prouerbio, haesitatio cantorum, ut com-
muniter dicitur, tussis est.

CALVMNIAE SEXTAE SVMMA.

HAbuit Roma, quum Paulus ad Romanos scripserit,
multos egregios fidei preceptores, & imprimis, Narcis-
sum, quem Ambrosius ait se legisse fuisse presbyterum **Ambrosius,**
Romaeque si presbyter, & Episcopus, quum ea tempestate nihil
erat discriminis inter Episcopos & presbyteros, ut ex Pau-
linis epistolis est manifestissimum. Habuit & Andronicum, & Iu-
lian, duos e septuaginta discipulis, ut Origenes opinatur. **Origenes**
Habuit demum Priscillam, & Aquilam, quos Paulus appellat suos
adiutores in Christo, & Ambrosius dicit, eos missos fuisse
Romam, ad Romanorum in fide confirmationem. Quum igitur tales
habuerit Roma preceptores, quid opus fuerit & Petrum iden-
tidem habere, nempe veteranum & iam defectum virum? Colli-
git igitur ex hoc, citra omnem controuersiam, verum esse, quod Ro-
mae tunc temporis Petrus non fuerit, & proinde nec ante Ne-
ronis tempora venisse Romam.

RESPONSIO.

Veleni nugax
argucia eludit

Simon magus
a Petro deuictus
Egesippus,
Eusebius,
Linus,
Clemens,

Narcissum Ro-
mæ urbisq; Episco-
pū non fuisse,

Origenes,

Athanasius,

VT demus primū, illos fuisse coadiutores pauli, & discipulos christi, etiam si vis presbyteros & Episcopos. Nū ob id, Roma Petro non habuisset opus? Quasi nec Ephesijs paulus fuisset utilis, q̄ Timotheū habuissent Episcopum, neq; Corinthijs prodesse potuisset, q̄ apud eos Apollos & cephac alij præfuisent. Frustra quoq; cæteras ipse, quū suis literis, tum viua voce, docuisset ecclesias, in quibus alioqui presbyteri fuerant & Episcopi. Sed & Romam cur se venturum est pollicitus, vt eis impartiretur domū aliud quod spirituale: quando quidē illic adesse nosset, tam egregios, & præceptores, & Episcopos. Quasi si præsentia pauli Romanis necessaria fuerit, tamen si Roma tales habuisset presbyteros, cur non identidem & Petri? Sed ais Petrum tū fuisse veteranum & defectum viribus. At nec ingenium eum destituerat, neq; spiritus, qui in eo loquebatur, & qui per eum, tot admiranda gessit opera, præsertim in eo cōflictu, quo Simonē ipsum magum deuicit. De quo, non solum Egesippus & Eusebius, verum etiam Linus & Clemēs alijq; complures testantur. Ceterum de Narcisso quod refers, haud vsquequaq; verum est. Credo sane Narcissum presbyterum fuisse, sed talem, qui peregrini fungeretur officio, quem admodū & ex Ambrosio recensuisti, nimirum qui sapius urbem egredere tur, vt suis exhortationibus credentes in fide firmaret, cuius rei gratia, & tum abfuisse creditur, quū ad Romanos scripserit paulus. Non est verum igitur, q̄ Narcissus urbis Romanæ fuerat episcopus, neq; quisq; eum hactenus ita vocat, quū tamen oēs concorditer id dignitatis petro passim tribuant. Porro q̄ Andronicum & Iulianē septuaginta duorum discipulorum numero fuisse putas, autore Origene. Certe nec Origenes id affirmat, sed tantum dicit, id ita fuisse possibile. Sic enim in epistolam ad Romanos ait, de quibus possibile est & illud intelligi, q̄ fortassis ex illis, lxxij. (qui & ipsi apostoli nominati sunt) fuerint. Ecce dicit, possibile, & fortassis. Quibus verbis, satis constat, eum ancipitem fuisse qui nam essent. At si vis nosce qui fuerint, legas Athanasium. Sic enim tu vocas Theophilactum seu vulgarium. Is in eandem epistolam scribens, Iulianē seu (quod græce habetur) Iulian, foeminā asserit

fuisse. At in illo discipulorum numero nullam haberi foemina
nam apertissimū est. Adde, q̄ hi, qui septuaginta duorū dis
cipulorū Catalogum colligerunt, nec Iulian nec Iunian cæ
teris annumerarunt.

PERSVASIO SEPTIMA.

HVC producam, & qđ Apostolus ad Galatas nar
rat in epla. Creditū est (inquit) mihi euangeliū prepujij, sic
& Petro circūcisionis. Quināq; opatus est Petro in Apo
stolatū circūcisionis, opatus est & mihi inter gētes. Tandē
manifestat, quō pactus fuisset cū Iacobo, Petro & Ioāne,
in synodo, quæ Hierosolymis sup legalīū obseruatīōe ha
bita est, vt ipsi in circūcisionē, hic ꝑ̄o inter gentes cū Bar
naba prædicatū pficisceretur. Quō itaq; tam cito Petrus
pacti immemor fieri potuit, & alienas ptes sibi vsurpare,
cum Roma toti⁹ paganismi mater tūc fuerit. Quinimo,
si circūcisionis fuerat Apostolus, quō Romæ tot annis, ad
Pauli videmus illac aduentum, cū Iudæis nihil ei fuerat ne
gocij. Adueniente namq; illac Paulo, vt Lucas in Actis a
postolorū ait, dicunt Iudæi ad eū. De secta hac notū est
nobis, quia vbiq; ei cōtradicitur. Rogam⁹ em̄ te audire q̄
sentis. Nos em̄ neq; literas accepim⁹ de te, neq; adueniens
aliquis fratrū nūciauit, aut loquutus est quid de te malum
Quos tandem copiosa illa, ac vberrima oratione sua allo
quutus est Paulus, a mane vsq; ad vesperā sermonē ptra
hens. E quibus aliqui dictis crediderūt, quidā vero renūte
runt credere. Et nūq; antea audita aurib⁹ hauriētes, ad in
uicē tumultuabant, & multā inter se habebāt quæstionē,
Quid ergo Romæ tanto tps intervallo fecerat Petrus,
si Iudæis ea quæ a Paulo audierant, noua & inaudita vide
bantur, nec aliquē se prius audiuisse dixerūt, qui ei⁹ sectæ
instituta, & ritus eis declarasset. Et proinde Paulū, vt quē
sentiat diceret, velut vno ore postulabāt oēs. Videat qui
vult, q̄ sit tutū Romæ Petrum aliquando fuisse credere.

CALVMNIAE SEPTIMAE SVMMA.